

Agnès Lladó

Alcaldessa de Figueres

"Ha arribat el moment de transformar Figueres en una gran ciutat. Ho tenim tot per fer-ho."

Vens del món de l'empresa privada...

Tot i que vaig fer estudis en Dret, mai em vaig plantejar exercir com a advocada. M'agrada el món del màrqueting i la comunicació i és en aquest sector que vaig estar treballant en una gran empresa de serveis empresarials de Figueres. I és cert que, quan vens del sector privat, el món de l'Administració pública representa un *shock* perquè tot és molt lent, els procediments són feixucs i no sempre les respostes són tan ràpides com voldries. Per mi és important que els polítics passin per l'esfera privada abans dedicar-se a tot el tema públic, però també és molt important que la gent sàpiga com funciona el sector públic. És cert que aquesta perspectiva m'ajuda com a alcaldessa a tenir una visió molt més àmplia. I el ciutadà això ho nota. El 2015 entres com a regidora a l'Ajuntament de Figueres Sempre m'ha agradat i interessat la política a escala local, però no és fins al 2015 que entro com a número de dos a les llistes d'Esquerra. Va passar que el que era el número

u al cap d'un any va haver de deixar la política per motius personals i, per tant, vaig assumir liderar l'oposició a l'Ajuntament de Figueres. El govern en aquella etapa estava en minoria amb cinc regidors de 21, i realment va ser un mandat convuls en el qual, amb ganes de sumar, vam intentar col·laborar amb el govern des de l'oposició. Va ser un bon aprenentatge i va fer que el grup d'Esquerra Republicana em donés la confiança per liderar les eleccions municipals del 2019, en què em vaig presentar com a cap de llista.

Esquerra, tot i ser el segon partit més votat, aconseguí l'alcaldia de Figueres. Havíeu previst aquest escenari?

Teníem una percepció de creixement i de fet així va ser, perquè vam doblar els resultats de les últimes eleccions municipals. Però sobretot veníem decidits realment a fer un canvi a l'Ajuntament de Figueres i això és el que vam

acabar propiciant. Per primera vegada a la ciutat, les esquerres sumaven i vam decidir treballar per assolir aquest canvi, però sent conscients que havíem de parlar amb tothom. I al final l'opció va ser un govern de coalició amb un quadripartit de mentalitat progressista i amb ganes de canviar la manera de fer política a Figueres. Volia liderar un govern, i no posar en sintonia quatre partits de govern. Aquesta va ser una de les premisses. Anar tots a l'una, possibilitar consensos, i sempre amb la mà estesa a tots els grups. I en moments com l'actual, amb la crisi de la Covid-19, més que mai.

Vas optar per un govern en clau d'esquerres, més que en clau nacional...

Tots els grups que formen part de govern de Figueres tenen llibertat de vot i mai Esquerra ha renunciat a cap dels seus postulats en clau nacional des del consistori, tot i tenir el PSC com un dels socis de govern al costat dels grups de Guanyem Figueres i Canviem Figueres. Governem des del respecte a tothom i aquesta és la clau de la nostra entesa. Tenim molts reptes al davant i el primer l'objectiu és la ciutat. Jo no em presentava per guanyar unes eleccions, sinó per guanyar una ciutat, i aquest ha estat el resultat. I haig de dir que amb la crisi de la pandèmia que estem vivint tots plegats estic orgullosa de tots els grups del consistori. Jo crec amb les persones fora de les adscripcions polítiques de cadascú i en un tema tan greu com el que estem vivint, les persones han estat més importants que els partits polítics que representen, a l'hora de dissenyar diferents polítiques municipals.

Políticament Figueres és una ciutat molt complicada, amb sis partits al consistori. A què es deu aquesta diversitat?

I pensa que en la passada legislatura hi havia set par-

tits al consistori! Jo diria que Figueres no és una ciutat a l'ús de les comarques gironines. Som diferents de ciutats com Girona, Olot o Banyoles i ens assemblem molt a una ciutat de l'àrea metropolitana de Barcelona. Figueres té una societat molt diversa que l'enriqueix, estem en una situació fronterera que fa que sigui un lloc de pas, i tot plegat propicia aquesta diversitat política. Però tot això no s'ha d'entendre com un desavantatge, sinó com una suma que ens obliga a arribar a acords amb tothom. A banda, també cal dir que a Figueres no hi ha hagut els lideratges adequats que hagin pogut evitar aquesta diversitat.

A vegades es té la percepció que Figueres ha perdut temps i oportunitats. Del que va ser Figueres com un important dinamitzador comercial i turístic s'ha passat a una certa decadència, tenint un dels museus més importants de tot l'Estat com és el Teatre-Museu Dalí. Com s'ha de fer per tornar a aquell lideratge que va tenir Figueres?

Amb treball. La màxima de tot és treballar, tenir idees i una forta determinació enfocant-se en l'objectiu que es té. Jo entenc la ciutat com un tot i Dalí és la cirereta. Tenim la gran sort de tenir un museu com el Teatre-Museu Dalí, que és la gran obra mestra del pintor, amb tot el que representa. És cert que les coses no s'han fet prou bé, no s'han pensat del tot bé, ni per descomptat s'ha aplicat una estratègia del tot correcta. I els figuerencs en massa ocasions han pogut veure el tema de Dalí més com una amenaça que com el que és, una oportunitat. Dalí ens posa al mapa i per tant el que hem de fer és una estratègia turística a partir d'aquest fet. No pot ser que, pel simple fet de tenir un museu visitat per més d'un milió de persones, Figueres no executi cap acció perquè els visitants ja els té. I el que hem fet és dissenyar una estratègia turística que mai abans Figueres havia tingut. Hem destinat més

de 300.000 euros per portar-la a terme. Ens hem involucrat en la plataforma RENFE perquè, conjuntament amb altres ciutats AVE, hi hagi el destí Figueres. Hem creat l'enorme rètol amb les lletres de "Figueres" davant del museu Dalí, etc.

Un rètol que, per cert, ha estat criticat...

Hi havia uns arguments molt seriosos i molt sòlids per crear aquest gran rètol amb les lletres en què es llegeix "Figueres". És molt fàcil criticar i malgrat que s'havia d'instal·lar el mes de juliol, al final s'ha fet ara, en plena pandèmia, i el cost de l'oportunitat potser no ha estat el millor. Vam decidir que calia que tots aquests visitants —més d'un milió— que arriben al Museu Dalí sabessin que són a Figueres, perquè la guia que els porta en autobús es limita a dir que són a la ciutat de Dalí. No és Dalí City, és Figueres, i calia emmarcar-ho! Totes les ciutats turístiques del món tenen un espai que és el lloc de la *selfie*, on tu no et pots deixar de fer-te una foto com a record i compartir-la en xarxes socials. S'havia de posar en relleu el teu edifici més singular i que tothom l'identifiqui, com és la Torre Galatea, i amb les lletres de Figueres en un primer pla. Per això ho hem fet, i per posar una mica en valor i al dia aquesta ciutat, que es va quedar aturada als anys vuitanta.

De fet, és a partir dels vuitanta que Figueres ha anat patint d'una certa decadència...

Recordem que en aquella època Figueres és la ciutat top, molt per davant de Girona, una ciutat que gràcies a l'alcalde Nadal es va saber transformar a partir d'un lideratge important. I Figueres es va quedar aturada, vivint del passat. Però alhora hem crescut molt en nombre d'habitants (ara estem al llindar dels 50.000), quan altres ciutats decreixien. Quan es creix en ciutadans però no es creix en equipaments, serveis o ocupació, la situació es va fent cada vegada més complexa, sobretot en l'àmbit social. Ara crec que ha arribat el moment de transformar Figueres en una gran capital perquè ho tenim tot per fer-ho i les joies del passat ens han de servir per construir el futur, i sobretot la gent s'ho ha de creure. Aquest és el clic que ens cal per començar una transformació. Hem de ser capital però mirant empàticament la resta de poblacions de la nostra àrea d'influència, mai amb superioritat, i crear sinergies útils per fer més gran i més sostenible el nostre territori.

Un dels punts negres i que més surt als mitjans de comunicació és la seguretat. Figueres és una ciutat segura?

El fet de ser una ciutat gran fa que hi hagi determinats aspectes que tenen totes les ciutats del nostre nivell, i un d'aquests és la seguretat. La plantilla de la Guàrdia Urbana l'estem dotant de més agents però no compleix les ràtios que hauríem de tenir per un municipi de 50.000 ha-

bitants i, a més, la manca d'inversió en l'espai públic (hi ha alguns carrers foscos i bruts o alguns edificis abandonats) també fa que aquesta decadència la gent la percebi com un aspecte d'inseguretat. I més sent, com som, una ciutat transfronterera. Però haig de dir que les estadístiques ens indiquen que estem a la par d'altres ciutats del nostre nivell i que fins i tot els delictes han baixat. Ara bé, necessitem revertir aquesta sensació d'inseguretat i que la Guàrdia Urbana continuï fent la magnífica feina que està realitzant, sense deixar de dotar-la de més efectius.

El 2021 hi haurà eleccions a Catalunya. Agnès Lladó es veu fent un pas a la política nacional?

Jo crec que Catalunya necessita unes eleccions, que ens tornem a comptar. Necessitem tenir un govern que treballi i governi bé per a tothom i que sobretot posi les persones al centre de la política. Però dit això, t'haig de dir que jo em veig a Figueres, no em veig al Parlament. El meu mandat serà en exclusiva per a la ciutat perquè hi ha molta feina a fer, perquè tinc un contracte amb tota la ciutadania per ser l'alcalde de Figueres els 365 dies a l'any i perquè sobretot és el que vull fer. M'he plantejat el meu pas per la política municipal com a alcaldessa durant vuit anys, i quan acabi vull deixar pas a gent nova amb noves idees. Jo vaig accedir a l'alcaldia amb 41 anys i al final dels meus dos mandats (si la ciutadania així ho vol) del que tinc ganes és de tornar a la meua feina al sector privat.